

МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ ДІАГНОСТИКИ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА

Запорізька державна інженерна академія, кафедра ЕІТ

Для мінімізації ризиків фінансові установи економічно розвинутих країн широко застосовують технології виявлення та розпізнавання економічних явищ і суб'єктів. Передумова застосування подібного підходу — припущення про існування показників, які можна розрахувати по кількох первинних ознаках. Наприклад, ризик банкрутства можна оцінити на основі оборотного капіталу, суми активів, зобов'язань, чистого прибутку тощо. Для оцінки схильності компанії до банкрутства підприємства ділять на два класи — банкрути і стабільно функціонуючі компанії, з метою виявлення властивих класам характеристик і значень фінансово-економічних показників [1].

Для побудови дискримінантної моделі діагностики банкрутства необхідно відібрати із множини наявних показників ті, які нададуть можливість робити висновки щодо потенційної фінансової спроможності підприємства, тобто забезпечать точність класифікації. У процесі аналізу підбирають комбінацію показників, для кожного з яких розраховують ваговий коефіцієнт у дискримінантній функції. Величина окремих ваг визначає вплив різних показників на значення пояснюваної змінної, що в інтегрованому вигляді характеризує фінансовий стан підприємства.

Низка таких показників, як коефіцієнти рентабельності та прибутковості, не ввійшла до первинного переліку пояснюючих змінних, бо для переважної більшості аналізованих підприємств вона дорівнює нулю. Використання коефіцієнта абсолютної ліквідності також є обмеженим через декларування підприємствами в фінансовій звітності нульового значення показника «грошові кошти» та їх еквіваленти. Через невикористання залучених коштів для більшості підприємств неможливо застосувати такі коефіцієнти, як покриття боргів власним капіталом, концентрація залучених коштів і співвідношення залучених/власних коштів.

Для обґрунтування пропонованої дискримінантної моделі передбачення банкрутств важливо перевірити точність класифікації підприємств за рівнем фінансового стану із застосуванням цієї моделі та розроблених іншими дослідниками дискримінантних моделей на незалежній тестовій вибірці (на статистичних даних зі звітів фінансово стабільних і фінансово неспроможних компаній, на яких не проводилось налаштування параметрів моделі). Проведений порівняльний аналіз дозволяє зробити висновки щодо адекватності нашої моделі.

Список використаних джерел

1. Матвійчук А.В. Моделювання фінансової стійкості підприємств із застосуванням теорій нечіткої логіки, нейронних мереж і дискримінантного аналізу. — Вісн. НАН України, 2010, № 9. — С. 25-26.